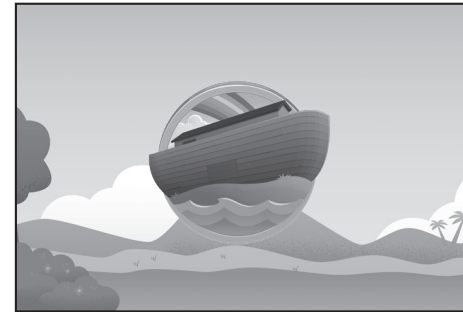

По двое

По двоє

Ной та всесвітній потоп
Буття 6:5-9:17

Тепер на землі проживало багато людей. Проте вони так сильно грішили, що Бог пожалкував, що створив їх. Він вирішив послати потоп, щоб змити їх геть із поверхні землі.

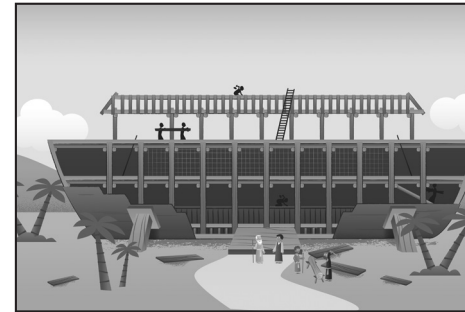

Жив один чоловік на ім'я Ной,
який відрізнявся від інших. Він був
праведним, бо любив Бога і слухався
Його. Тож Бог вирішив урятувати Ноя
та його сім'ю від потопу.

Він попередив про те, що скоро вода наповнить усю землю. Бог наказав побудувати гігантський корабель із низькою стелею, трьома палубами, вікном та дверима. Ной послухав Бога й виконав Його наказ.

Тоді Бог наказав зібрати тварин – по двоє з кожного виду. Одна мала бути чоловічої статі, друга – жіночої. Нарешті Ной разом із сім'єю і тваринами увійшов у ковчег. Бог зачинив за ними двері.

Дощ лив як із відра сорок днів та сорок ночей поспіль. Вода зливою падала з неба, а також підіймалася з океанів та озер. Навіть найвищі гірські вершини зникли під водою.

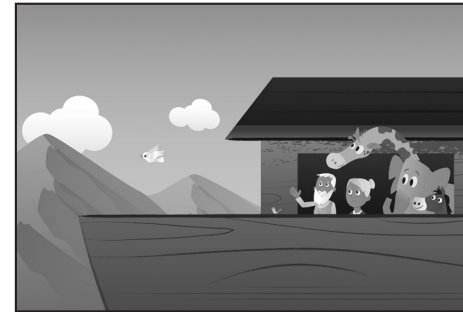

А Ной разом із родичами та всіма тваринами перебував у безпеці в ковчезі – велетенському кораблі, що гойдався на хвилях. Бог не забув про Ноя і пам'ятав про нього щохвилини.

Тому одного дня Він послав сильний вітер. Вода поступово спадала. Корабель зупинився в Араратських горах. Ной послав голуба, що вилетів із віконечка. Коли голуб не повернувся, Ной зрозумів, що небезпека минула.

Земля висохла, і Бог наказав усім виходити. Він помістив у небі веселку, яка свідчила про те, що на землі більше ніколи не буде такого потопу.

